1880. XII. évfolyam. 117. szám. Szombat, junius 19.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Szerződő felek.

Jun. 19.

(—) A külön-külön állami auktoritást arrogáló görög városok között hajdanában létrejött volt az amphiktyon szövetség. E szövetség czélja: bizonyos vallásos szertartások egyöntetü szervezése és fentartása; másfelől azon törekvés valósitása, hogy az egymás elleni háborukban lehetőleg kimélettel bánjanak egymás iránt.

Nem igen lehetett és nem lehet pontosan meghatározni, hány államot-képző görög város irta alá a szerződést akkor, sem azt, hogy a szerződés pontozatai miként tartattak szem előtt; de az beigazoltan áll, hogy a szövetség sokáig fent állt s oka volt a különféle érdekü államok egyesülésének s kedvező hatása előnyöket szerzett az argonauta és thébei hadjáratokban.

A mai világ vallással — legalább midőn politikai kérdésről van szó — épen nem igen törődik; de igen is nagy gondja van arra, hogy az egymás elleni háboru lehetőleg kiméletlen legyen, habár a módozatok politikusok is.

Ma könnyen meghatározható a mi amphiktyoni szövetségünk városainak száma; ott van Bécs, Budapest, Prága, Zágráb és még Balásfalva is; azt is ismerjük, sőt érezzük, hogy a szerződés pontozatai meg nem tartatnak: de azt nem hisszük és nem látjuk beigazolva, hogy a szövetség sokáig és igy fenállhasson; sem azt nem érezzük, hogy pl. a bosznia hadjáratok által jótékonyságot, előnyöket okozott volna.

Nem csak sokáig nem tart e szövetség, de sőt megszámlálvák napjai. Bécs? Ausztria?

Ausztria csak név; Ausztria ma egy gazdátlan ország. Lakosai cselédek, kik vágynak gazdájukhoz; a gazda pedig még nem meri jövendő tulajdonát birtokba venni.

Sohasem lesz közöttünk igazságos közösügyi törvény. Ez alapjában lehetetlen is!

Az igaz, hogy Ausztria országnév van, de Ausztria országpolgár, mint pldul Magyarország és magyar polgár — az már nincs. Országpolgár is van, csakhogy az Ausztriában nem Ausztria, nem osztrák, hanem német, cseh sat.

Ausztriának nem polgára, hanem csak kormánya osztrák. Kormány, polgárok nélkül?? Igen! És ez a legveszedelmesebb a világon.

Az osztrák kormány alkuszik velünk magas hangon, fennyedén; valamely szerződési előnyt ad, nem ad? kicsibe veszi. Miért? mert az osztrák kormánynak német és cseh sat. polgárai azt sugják, ne engedj! Mindaddig mig nem lehetünk egy nagy német ország, egy független csehország sat. valóságos polgárai, legalább nyuzzuk a magyarokat; ha nekik nem tetszik, ám lássák mi az amphiktyoni szövetség felbomlása esetén is rég óhajtott vágyaink teljesültét látjuk. — Ezt teszi az osztrák, ezt teszi a cseh!

Hát a mi édes testvéreink s (alattomban) a frátye mit csinálnak? Czudarabb dolgot!

Horvát atyánkfiainak irántunk való ellenségeskedésükért készpénzzel fizetünk; azért tartjuk fent a szövetséget, hogy kiméletlen háborut viseljünk éjjel-nappal. Kivánja vagyonunkat, pénzünket s e mellé oly szabados függetlenséget, melylyel megmaradott értékünket is elvehesse egy kis kedvező muszka világ idején. Czudar biz ez!

A rumuny atyafiakat most még önkörükben kell meglepni, ha hallani akarjuk mindazon dolgokat, melyek egy magyar önálló államnak törzsében leendő megcsonkitásával létesitenének Dakoromániát a legdusabb és legmagyarabb vidékeken.

Mindezen dolgoktól mi megijedünk, rettenetesen félünk s szerződéseink kötése alkalmával mindenkinek fizetünk, csak nehogy felbontsa valahogy ezen kedves szövetséget.

A mai többség reszkető argumentuma szerint elpusztul a magyar, ha nem áldoz németnek, csehnek, horvátnak, oláhnak, tótnak; speciális helyzetünket beiszapolja a különféle politikai áradat, és minket eltemet a föld; ha ezt nem akarod: fizess magyar!

Ez nem igaz, ez ámitás a veszélyesen sértő politikai uralom fenntartására. Keblünkön tartjuk őket a kigyókat, kik a melengetésért fizetésül harapnak, kezünket adjuk s egész karunkat kivánják; a kiméletlen háborut fenntartó drága szövetség formájáért vérünket, vagyonunkat kell föláldozni idegen hatalmakkal szemben. Ez is számitás; szövetséges társaink idegen erőkkel akarnak előbb elkinozni, meggyengiteni, hogy aztán földhöz vághassanak. De ezt el nem érik!

Legyen szövetség, mig igazságos alapon állhat; különben ne legyen!

Nincs egyedül a magyar a világon, habár oldalt, vagy hátmegett rokona, barátja nem áll is, — vele van Istene, vele van müvészete, tudománya, Kanahán földje, mely a legellenségesebb politikai áradatok iszapján keresztül is még kövérebben bujtatja föl a magyar embert tápláló dusgazdag terményeket; van ereje a magyarnak, csak veszedelmes sáfárai fizettetik vele gyengeség czimen a szövetségi dijakat. Elkell üzni mielőbb a sáfárokat. Mit nekünk német, cseh, horvát, oláhság? ha a magyar — közös ellenségei ellen — összetart, s ha kormányán hazáját önzetlenül hőn szerető hü sáfárok ülnek.

— **Arab-Tábia sorsának** eldöntését sietteti az osztrák magyar kormány. Berlinből jelentik, hogy jun. 12-ikén jegyzéket nyujtott át a német kormánynak nagykövetünk, a melyben fölszólitja a nagyhatalmakat, hogy hajtassék végre a bizottság többségének határozata, a mely Románia javára döntötte el ezt a kérdést. A jegyzék jó hatást tett Berlinben és azt hiszik, hogy Ausztria-Magyarország inditványára hamarjában véglegesen el fog intéztetni ez az ügy.

A konferenczia.

Mint emlitők, a konferenczia szerdán tartá első ülését, s ma — szombaton — tartja a másodikat. Eddigelé tehát még semmi lényegesebb dolog nem történt.

Ujabban az hirlik, hogy az értekezlet a Waddingtonféle terv alapján kezdte meg tanácskozásait. E tervet elvben a porta sem ellenezte s csak a metzovói hegyszoros átengedését tagadta meg, strategiai szempontokból. E terv alapján, mely Janinát török kézben hagyja, épen nem lehetetlen kiegyezést létesiteni a görög és török felfogás közt, mihelyt az értekezlet a határmeneti mohamedán lakosság érdekei iránt kellő figyelemmel viseltetik.

Egyébiránt anynyi mindenféle tervezet, javaslat, emlékirat, statisztikai és térképi adat van az értekezlet előtt, hogy nem lenne csoda ha elvesztené az irányt e rengetegben. A görögök azonban még egyre szaporitják az anyagot s Brailas ur uj emlékiratot terjesztett a konferenczia elé.

Nemzetiségi dolgok.

Nagy-Léta, jun. 17.

Sok még nekünk a bajunk nemcsak a kicsiny, de a nagyobb dolgokra nézve is; sok még a javitni, reformálni való fent és lent, — nemcsak egyes községi, de országos nemzetiségi ügyeinket illetőleg is. Mert a mig egyfelől jól esik látnunk, hogy a fajgyülölet, vallási villongás oszlik; s az idegen ajku nép — mely egy-egy magyar községben megtelepedett — a magyarság hatása következtében lassanként hajol nyelvünk, szokásaink, gondolkodásmódunk felé, s ez barátságot, egyetértést szül: addig másfelől nemcsak szomoruan hat reánk, de egyszersmind sérti nemzeti érzületünket, hogy ma is vannak — különösen az oláhság papjai között — olyanok, a kik a magyar néphez már hozzáforrott s azzal jó viszonyban levő oláhságot szeretik elidegeniteni s azokat nemcsak az, hogy erőszakkal is elszakitani törekesznek a magyaroktól, de mintegy előjogot látszanak követelni hiveik számára, a minden tekintetben tulsulyban levő magyarok felett. Tehát ép azok, a kik hivatva lennének mentől jobban szilárditani a jó barátságot; eléggé nem jellemezhető eljárásukkal igyekeznek visszavonást, gyülöltséget támasztani. —

Tudnánk helyet megnevezni, a hol ezelőtt jó béke és egyetértés uralkodott a magyarok közé letelepedett oláhokkal; a hol az oláh csak oly magyar volt, mint a magyar; a hol az ifjak mindkét részről közösen résztvettek egymás mulatságain: és soha meg nem történt, hogy a béke legkisebb mértékben is megzavartatott volna. És most ugyanazon a helyen, ha az oláh leány az utczán találkozva az ő papjával, neki kezet csókol és magyarul köszön; kenetteljes szent nyelvével leszidja a földnek poráig, a miért magyarul merészelt köszönni. Most ha az oláh legények és leányok vasárnap délutáni „kalará"-ján — tánczmulatságán — egy magyar református vallásu legény, vagy leány megjelenik, ugyan megjárja. Mert a bölcs orákulum, — a pópa, ki az ifjak mulatságán jelenléte által véli megőrizni az erkölcsiséget — szép hegedüszóban tudtára adja, hogy itt nincsen számára hely, nem tudja melyik uton jött ide, — de ugyanazon el is mehet.

Hanem bezzeg a szegény oláh leány és legény is megjárja az ő kalárájokkal. Tudva van, hogy a tánczban semmi egyéb gyönyörüség ninc, s annak egyedüli értéket az ád, ha egy ifju férfi és nő — az illem határai között — egymáshoz közel simulva, kedvükre kitornázzák magukat. A bölcs orákulumtól azonban e téren is tanulunk. Ő az erényt és közerkölcsiséget látja abban keresztre feszitve, ha egy ifju legény át meri karolni tánczosnője derekát, ugyanazért határoztatik: a legénynek a leányhoz tánczközben nem szabad közelebb állani 79 centiméternél; azonban egymástól két ölnyire szabadon tánczolhatnak s e szabadságukban nem korlátoztatnak.

Igy az erénynek hatalmas őre. Ez azonban az ő dolguk; ugy csinálják, ahogy akarják. De az már a mi dolgunk is, hogy a magyarul köszönést eltiltani merészli hivei között, s nem engedi meg, hogy a magyar ifjak baráti jó indulatból részt vegyenek mulatságaikon.

Kérdjük: mire fog ez vezetni? A bölcs orákulum, ha az a czélja, azt minden bizonynyal elfogja érni, hogy a jó rend felbomlik, az egyetértés és béke megszünik, s az az oláh, a ki ezelőtt a reformátusok templomában is megjelent istenét imádni, a nélkül, hogy azért saját vallásához hütlen lett volna; az az oláh, a ki eddig jó barát volt, lesz gyülölő ellenség, lesz irigy idegen magyar földön, magyarok közt. Bizonyára sorban fog következni, hogy az a pópa, a ki felnőtt hiveit megszidja a miért magyarul beszél, azt is meg fogja tenni nemsokára — meglevő magyar törvényeink világos áthágására és arczulverésére — hogy az iskolában is betiltja a magyar nyelvet, s magyarul tisztán értő és beszélő hiveinek prédikál román nyelven.

Hát vajon Romániában vagyunk-é vagy magyar földön? Magyarföldön! És mig közöttünk ilyenek történnek, mig némely nagyra törekvő és nagynak látszani akaró pópa, ily oldalvágásokat merészel ránk mérni magyarokra, s nemzeti érzelmeinket nem átalja arczul csapkodni; mi a kik joggal nevezzük magunkénak e földet, e hazát: soha eltürni nem fogjuk, de felemeljük az efféle törekvés ellen mindannyiszor tiltakozó szavunkat.

A kinek nem inge ne vegye magára!

X. Y.

A hajdumegyei népiskolai tanitó urakhoz.

— Tanügy. —

Debreczen, junius 19.

A nagyméltóságu közoktatási m. kir. minister ur ő Excellentiája f. évi, május hó 29-én kelt rendelete folytán a f. é. nyári szünidő alatt népiskolai tanitók számára ötheti tornászati póttanfolyamok tartatnak: Nyitrán, Sátoralja-Ujhelyen, Máramaros-Szigeten és Kolozsvárt, — miről a hajdumegyei népiskolai tisztelt tanitó urak oly felhivással értesittetnek, hogy a kik közülök a tornászatban még járatlanok, vagy csak kevés jártassággal birnának (ide nem értve az idősebb tanitó urakat) s abban gyakorlottságot kivánnak szerezni, s ez okból a nevezett városok valamelyikében tartandó póttanfolyamon részt kivánnak venni, ez iránt f. junius hó 25-ig hozzám beadott folyamodványaikkal azon tanfelügyelőhöz forduljanak, a kinek tankerületébe esik az illető tornászati póttanfolyamra kijelölt hely.

Az öthét folyamán minden részt vevő tanitó 60 krnyi napidijban fog részesittetni, s esetleg némi elszállásolási előnyben, de uti költségre nem számithat.

A póttanfolyam napjának meghatározása s kihirdetése azon tanfelügyelőkre bizatott, kiknek kerületében lesznek az illető póttanfolyamok, valamint minden további felvilágositás is tőlök szerezhető meg.

Kiss József
hajdumegyei kir. tanfelügyelő.

Vidék.

— A „Debreczen" levelezése. —

Nagy-Léta, junius 17.

A közelebbi napokban Debreczenben lefolyt országgyülési képviselőválasztás eredménye, a függetlenségi párt diadala, általános jó hangulatot idézett elő nálunk. Mi is meg vagyunk felőle győződve, hogy a megválasztottban az országos függetlenségi párt egy derék tagot nyert, a kitől mint jóhirü iparbaráttól és nemzetgazdásztól, elbetegeskedett, megromlott iparunk sokat várhat. Adja isten, hogy a hozzákötött remények valósuljanak!

E hó 15-én d. u. 5 órakor, községünk egyik részében tüz támadt, mely egy ól és kamrából álló épületet hamvasztott el. S hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt, azt a csendes időnek köszönhetjük. Kis városaink még átalában igen keveset adnak az előjöhető nagyobb szerencsétlenségekre; és mert ritkán történik tüzeset: ezt elegendő oknak veszik arra, hogy jó rendszert nem állapitnak meg, sőt a tüzoltásnak legelemibb részére sem forditanak kellő figyelmet; nem gondoskodnak elegendő mennyiségü és jó tecskendőkről, sőt mig a meglevők előkerülnek is: addig akár egész sorház leégjen. Pedig ily helyen sokkal nagyobb veszélyek állhatnak elő, — hol az épületek rendszerint náddal fedettek, — mint nagy városon, hol az épületek minősége miatt könnyebb megfogni a tüzet. Kis városon a tüzesetek alkalmával, egyedüli szerencsénk a szerencsétlenségben: a csendes idő.

A mult árnya.

A Gauloisnak megtáviratozták, hogy töltö Eugénia császárné junius 1-ét a zuluk földjén. —

A császárné junius 1-én reggel elindult Iteliziből s utközben azt óhajtá, hogy le akar szállani annak a dombnak oldalán, a hol a betegvivő kocsi, melyen a herczeg holttestét hozták, megállt. Innen gyalog ment le a völgybe s arra tartott, a hol fia hottestét megtalálták.

Az ut egyenetlen s köves; figyelmeztették erre a császárnét, de nem hallgatott rá, hanem tovább folytatta utját. Messziről intett a nemrég felállitott emlék, melynek fehér szine nagyon kivált az elszáradt rétség sötét szinéből. —

A császárné nem látott semmit, csak ekkor vette észre mikor már közel ért hozzá. Ekkor ég felé emelte kezeit, nagy könycseppek hullottak szeméből lesoványodott arczára s hangos zokogás közt térdelt le. Bassano marquis letérdelt melléje, a kiséret többi tagjai hátra vonultak, hogy ne zavarják az anya fájdalmát. A franczia misszió egyik papja elmondta a halotti imádságokat.

Azután sátorokat ütöttek, s a császárné két napig maradt a magányos völgyben. Harmadikán visszaindultak, 4-én meglátogatta a császárné az ugynevezett Napoleon-erdőt, a hol Napoleon először csatázott s eljutott Rorki s Driftbe, a melyett egy csomó ember hősileg védelmezett 5-én az izandulai csatatért látogatá meg a császárné, s imádkozott az angol nőkkel, a kik kisérték.

Csodabogár.

— Szemelvények a „Szabolcsmegyei Közlöny" czimü lapból. —

Van a szomszéd Nyiregyházán egy „Szabolcsmegyei Közlöny" czimü „társadalmi, gazdasági, vegyes tart lmu, helyi, megyei érdekü s hirdető hetilap, Szabolcsmegye gazdatiszti szövetkezetének hivatalos értesitő lapja. A felső tiszavidéki gazdasági egylet, a nyiregyházi ipartársulat, a megyei **tanfelügyelőség** hivatalos közlönye. A nyiregyház-mátészalkai vasutvonal létesitendő bizottsaga hivatalos értesitője!"

A ki egyszer a nyilvánosság elé lép, az már birálat alá esik. Tudhaja ezt jól a nevezett lap szerkesztője, s épen azért csodálkozunk, hogy bocsáthat olyan lapot a közönség elé, melynek minden száma hemzseg a legvadabb közleményektől. — Elég csak nehány pillantást vetnünk a lapba, hogy szánakozó mosolylyal tegyük félre. — Csodálkozunk ama lap munkatársain, hogy irhatnak oly borzasztó zöldeket, milyeneket más ember tán akarva sem tudna irni. És csodálkozunk a megyei tanfelügyelőségen, mely nem restelli, hogy nevét felhasználja czégérül az a lap, melynek szerkesztői még a helyesirás legelemibb szabályait sem ismerik!

Beszéljen helyettünk maga — a lap.

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

A kicsapott diák.

— Elbeszélés. —

Irta: Szalatnay László.

(Folytatás.)

Kovács Berti beugrott az ablakon s a kapitányt, ki rémültében tehetetlen volt a földre tiporta.

A zaj és lövésre a kastély cselédjei is felriadtak s fejüket vesztve kiabáltak: rabló! gyilkost! de az ur szobája felé csak akkor mertek menni, midőn a tisztartó berohant.

Az öreg Szirtfoki is hamar magához tért s első dolga a lámpagyujtás volt.

— Nagyságos ur — hörgé a vérében fetrengő Endre, — testvére akarta kirabolni, az összes pénz zsebében van!

A kapitány halál sáppadtan csaknem reszketve feküdt a Berti térdei alatt.

Szirtfoki azonnal átlátta a helyzetet, de azonnal eszébe jutott a nevén eső gyalázat, testvére elfogásával, — reszkető hangon mondá Bertinek:

— Ereszd el a nyomorultat.

— Nagyságos uram!

— Ereszd el, ő testvérem!

Kovács Berti eleresztě, de azonnal zsebei üressitéséhez fogott s a bankjegy csomókat egymásután szedte ki.

— Menekülj nyomorult, mig el nem fognak! — mondá az öreg, keserü fájdalommal nézve a kapitányra.

Ennek nem is kellett sok biztatás, kiugrott az ablakon s még az éjen eltávozott.

Midőn a cselédek előtt az ajtót kinyitották, a kapitány már nem volt a szobában, csak az öreg és Berti a sebesült Endrét ápolták.

— Gyermekeim, becsületem forog kérdésben, nyomorult testvéremről egy szót sem, az ispán ugy látom meghalt, mindent reá haritunk.

A két fiu szótlanul hajtá le fejét, átlátták, hogy az öreg neve becsületét félti.

A most már hatalmas cselédek csaknem Bertit fogták meg, ki ugyan egy-két hatalmas nyakleves és rugás adás után kiszabaditá magát, mig az öreg ur megértette, hogy a rabló az ispán volt, mit a két irnok észrevett s megfogták, de Endrét leszurta s ekkor az agyonlőtte.

No persze ekkor mind a sebesült ifjut akarta ápolni, de a tisztartó elkergette őket, s csaknem könnyes szemmel vizsgálta a derék ifju sebét.

Bár nagy volt az, de azért nem veszélyes, de talán jobban sértette őt az, hogy a percz alatt elterjedt hirre Izabella kisasszony rohant be borzasztó pongyolában.

— Jaj istenem! Jaj istenem! sikoltgatá, hol van, hadd látom még egyszer! — s midőn a kanapén fekvő sáppadt ifjut meglátta, nem törődve semmivel, nyakába borult annak, s fonyadt ajkaival összevissza csókolta.

Szegény Endre bár nagyon szenvedett, de ettől a borzadályos csókoktól csaknem elájult, s a hogy lehetett mentette magát.

Szomoru, zavarodott volt mindenki, de ezt látva, mégis nevetésre fakadtak s legelőször Szirtfoki.

Varjasi haragudott is, nevetett is a vén leány kitörésén, s megfogva anuak karját, fülébe sugta:

— Mit tettél szerencsétlen, szégyeld magad, hálóingednél egyéb nincs rajtad!

— Jaj! — sikoltott most a fonnyadt szüz — összekapva magán az egyetlen lepelt, s őrült sebességgel szaladt el.

Olyan a szerelem! Nem hiába énekelte azt meg egyik koszorus költőnk, hogy mindenütt megterem, mint a sárga répa. Mit tehetett arról szegény Izabella, ha az ő negyven éves szive is szikrát kapott . . .

A rabló ispán holttestét elvitték; Endréhez még az éjjel orvost hozzattak, ez kimondá hogy a seb nem veszélyes ugyan, de több ideig szenvedni fog, s gondos ápolás kell, hogy hamar felgyógyuljon.

Szirtfoki csak másnap gondolta át az elmult éji drámát, s beösmerte, hogy Endre nélkül ha meg nem ölték volna is, de kirabolják, s igy az 50,000 forintnak semmi hijja nem vo't. —

Eddig is szerette, hiszen gyermekét is megmenté, s őt is; és elhatározta, hogy e fiuról máskép fog gondoskodni.

Kovács Bertit még másnap az ispán helyére nevezte ki, kit ezáltal teljesen boldoggá tett, mert most már biztos volt, hogy a csinos kis Annát el nem kapják előle.

A rablási kisérlet után Szirtfoki nem ment el mindjárt, még pár napot ott töltött s ekkor Endrét is magával vitte.

— Ugyis öregszem nagyon, szükséges, hogy legyen körültem egy hü ember, kire minden ügyeimet rábizhatom, titkárom leszesz jó fiu. Van-é kedved?

— A nagysagod jóságát nem érdemlem! — mondá Endre.

— Én tartozom hálával néked fiu, ezt nem felejtem soha, embert akarok teremteni belőled.

Midőn Endre a Szirtfokiaktól elbucsuzott, még az öreg Varjasi is könyüt törült ki szemeiből, Berti s a kis Anna pedig gyermekként siratták a vidám jó fiut, csak Izabella kisasszony nem mert mutatkozni, ő szegény mióta megfelejtkezett magáról kerülte az embereket.

A seb nagyon elgyengité Endrét, s hába volt kényelmesen az uri hintóban mégis sokat szenvedett, s csak napok mulva értek fel Pestre, mivel az öreg kimélni akarta a beteget.

Szirtfokiné midőn hallotta a rablási kalandot, Endrét a legőszintébb örömmel fogadta, s kényelmére mindent elkövetett.

Nem sok idő kellett a jó ápolás s a fiatal erő hamar visszahozták az egészséget.

Az öreg ur sok hasznát vette az ügyes fiatal embernek, s teljesen megbizta azt minden ügyeivel.

Pár év alatt Endre ösmerte főnöke minden birtokát s minden tisztjét, nem egyet elmozditott azok közzül, kiket ő igen hamar felösmert, hogy rosz indulatukkal csak a maguk hasznát keresik.

Már három évet töltött Szirtfokinál mint szabadon rendelkező titkár, ez idő alatt Endre nemcsak főnöke vagyona rendezését teljesité, de önmaga mivelésére is sok időt forditott, s most már senki nem ösmert volna a salonképes fiatal emberbe, a három négy év előtti darabos diákra.

Szirtfoki öreg ember volt, s napról napra gyengült, érezte, hogy kevés ideje van hátra, sőt végrendeletét is elkészité, összes vagyonát neje s gyermekeire hagyta, hálátlan testvéreinek tiz-tiz ezer forintot rendelt kifizetni; s kérte Endrét, hogy maradjon meg állásában, ha pedig nem akarna, egy kissebb birtokot — mi szerzemény vost reá hagyta. (Vége köv.)

Mellőzve legujabb — 25-ik — száma bolond gombának bátran beillő vezérczikkét, egyuttal csak hirrovatából közlünk nehány ujdonságot, ugy, a hogy megirva van.

*

Takarékpénztár. Polgár város derék közönsége, buzdulva azon kedvező körülménytől, hogy legközelebb a Debreczen-Miskolcz felé kiépitendő vasuti vonal állomásává lesz: takarékpénztárt szervez. Részvényekre alá jegyzések eszközölhetők lapunk szerkesztőjénél, a ki az első befizetendő részlet 13 frt. 50 kr. felvétefére is felhatalmaztatott. Minden esetre jele az annak, hogy a közönség garancziát lát lapunk szerkesztőségében és megbizhatónak tartja azt. E bizalom, csak ösztönül szolgál arra, hogy a közönségnek bennünk vetett hitét megerősitsük.

*

Jó ez is. Valakivel polemizált a „Sz. K." s az a másik lapban felelt neki. Erre ir a „Sz. K." egy „békés zárszót", melyben következő ékes dolgok fordulnak elő:

„Ha az isten magához hasonló teremtményül teremté az embert, ő — t. i. ellenfele — csak az arczot birja, mely arcz, hogy a „Szabolcsi Hirlap" 31-ik számában közzé tett nyilatkozata után, cselszövénynek bizonyult állitásai alatt tán nem is pirul, bizonyára jellemző lehet. Ha pirul, akkor emberi érzékkel is birhat, melyen azonban erőszakot követett el" . . . stb.

*

Továbbá:

T.-Lökön az olvasó egylet megalakult. Örvendünk, hogy megyénk minden részének közönsége az önművelődés eszmélye iránt fogékony! Éljen T.-Lök derék közönsége Elnökül Borus Lajos választatott meg.

*

Végül ide igtatjuk egy ujdonságát, mely egy villámcsapá ról szól. Egy nyiregyhazi gazdaember négy lovát agyo ujtotta a villám. S a károsultat igy vigasztalja a „Szabolcsmegyei Közlöny:"

„Igazán bevalósult ezen kárvallott polgártársunknál azon példabeszéd, hogy: a baj nem magában jár. Most pár hét előtt egy derék anyakanczája esett el; most pedig a többi négy szép lova is semmivé lett! — Enyhitse a részvét gazdasági nagy felakadását. Hisz az Isten keze mindnyájunkkal szabad. És a mit ma polgártársunkon segitünk, arra meglehet, hogy holnap magunk is rászorulhatunk."

*

Nem örömest foglalkoztunk a „Sz. K." ezen ostobaságaival. Kötelességünkből folyólag azonban tiltakoznunk kell az irodalom mezején bocskoros lábbal gázolás ellen.

Szeretjük hinni, hogy a nevezett lap t. szerkesztője nem fogja ezután megengedni, hogy lapjában a fentebbiekhez hasonló eszmeszörnyek jelenjenek meg.

Külföldi szemle.

— **A dob a franczia hadseregben.** Farre franczia hadügyminiszter rendelete folytán a dob a franczia hadseregben megszünik s csak trombitával fogják ezentul a jeleket adni. A rendelet azzal van indokolva, hogy a dobolás megtanulás sok időt vesz igénybe, a szolgálatban nem megbizható mert a tiraillaeur-jeleket a katonák nem igen értik meg s a harczban a fegyvertelen dobos katonát nem használhatják. A katonák az őszi hadgyakorlaton fognak először dobosok nélkül megjelenni.

— **Gladstone és a fiatal csehek.** Gladstone a fiatal csehek feliratára, mit röviden jeleztünk, már felelt. A válasz igy szól: London, Dewning, Street 10. 1880. jun. 12. Uraim! Kérem fogadják meleg köszönetemet csinos feliratukért, melylyel az önök tisztelt társasága engem kitüntetett. Biztositom önöket, hogy nagyra becsülöm a szerencsekivánó nyilatkozatokat s a rokonszenv kifejezését olyan derék nép kebléből, mint a cseh nép. Van szerencsém maradni hivök. W. E. Gladstone.

A fővárosból.

\+ **Tudósok bálja** lesz a télen, még pedig olyan, mely minden tekintetben nagy hullámokat fog verni fővárosunk társas életében. E bál: történeti jelmezestély lesz, melynek érdekében tegnap az irók és müvészek körében értekezlet volt. Pulszky Károly előadó kifejté, hogy e bál nagy lépés lesz arra, hogy az irók, müvészek és tudósok elfoglalják társadalmunkban azt a helyet, mely őket megilleti.

\+ **Tóth Kálmán** egészségi allapotában nevezetesebb változás nem történt. A beteg fájdalmai enyhültek, öntudata is gyakran visszatér, s tegnap már kezdte a körüle összesereglett övéit is felismerni. Teljes felépüléséhez azonban gyenge a remény, miután beteg költőnket most már másod izben érte a szélhüdés, s agya, végtagjai, a balláb kivételével, teljesen megbénultak.

\+ **Az asztalos segédek** kivánatait Miklós Lajos asztalosmester jelenté ki teljesiteni, ugy hogy Miklós segédei azonnal munkába állottak. A strikeban összesen résztvett 1400 asztalos segéd, ezek közül 200 önkényt elutazott, 450 még strikeol, mig a többi, az illető mesterek teljesitvén a segédek kivánatait, — már dolgozik.

UJDONSÁGOK.

* **A debreczeni kereskedő ifjak** egylete mai, kedvezőtlen idő esetén holnap este, a népkertben tartandó tánczvigalma, mint az előkészületekből itélni lehet, fényesnek igérkezik lenni. A délután folyamában sürü fellegek boritották az égboltot, s igy ha az eső megered s tartós lesz, valószinüleg holnapra halasztatik a majális.

* **Egygyel kevesebb** lesz a debreczeni lapok száma a folyó hó végével. Mint halljuk, a „Kereskedelmi Lapok" czimü hetiközlöny közelebb megszünik pártolás hiány miatt. — Kár érte.

* **A helybeli nőegylet** folyó hó 27 kén a népkertben majálist rendez. Mint minket értesitenek, a majálison „szerencse kosarak" is lesznek, melyekből 20 krért szerencsét próbálva huzhat bárki. (Mit?) A majálisra az előkészületek már folynak.

* **Öngyilkosság.** Tegnap este a vasuti indóháznál egy Nagy István nevü 20 éves lakatos segéd az épen indulni akaró vonat mozdonya elé vetette magát. s ott azonnal összetöretvén, szörnyet halt. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

* **A Debreczen-nánási vasut** végrehajtó bizottságának legközelebb f. hó 15-én tartott ülésében a vállalkozó mérnök K. Tóth Mihály beterjeszté a vonalra vonatkozó müszaki elaborátumot, és ez alkalomból elhatároztatott, hogy épitkezési engedély kieszközlése végett a közmunka s közlek. ministeriumhoz felterjesztés intéztessék. Mely czélból a vonal közgazdasági indokolásának elkészitésével a végrehajtó bizottság titkára Dr. Király Ferencz bizatott meg. Egyidejüleg elhatároztatott a belügyministeriumhoz is felterjesztést intézni, hogy a remélhető jóváhagyás esetében a pénzbeszerzési müveletet megkezdeni lehessen. Igy tehát városunk s vidéke érdekére nézve, ezen kiváló fontossággal biró vállalat létesitésének — köszönet a végrehajtó bizottság ügybuzgalmának, a vállalkozó mérnök szakavatott gyors eljárásanak — im már semmi egyéb nem áll utjában, mint a ministerium és törvényhozás jóvá hagyó engedélye, ennek utána őszszel már a munkához hozzá lehet fogni.

* **Lelkészek számára.** Nagy Lajos mikepércsi ref. lelkész „Vázlatok közönséges, ünnepi és alkalmi egyházi beszédekhez" czimü müre birdet előfizetést. A könyvben 160 egyházi beszéd-vázlat — dispositió — fog közététetni. Minden ünnepre, minden évszakra, sőt majdnem minden alkalomra lesz közöttük legalább is kettő. A mü terjedelme 22—24 nyomott iv leend, s ára 2 frt 50 kr., melynek szerző nevére előleges beküldés után a mü bérmentve szétküldetik.

* **Torma István** jóhirü vendéglőjében tegnap zeneestély tartatott, melyen számos vendég volt jelen. A közönséget Beőthy Gyula müvészi harmónika játéka gyönyörködtette a késő éjig. Mint értesültünk, Beőthy körutra szándékozik, s már Kis-Várdára és Nyiregyházára tényleg meghivatott.

* **Borzasztó szerencsétlenséget** jelentenek New-Yorkon át Havannából. Midőn a „Calba Espagnol" spanyol hadihajó e hó 14-dikén Santiagóba érkezett, kazánja fölrobbant s 20 ember azonnal, 113 pedig — köztük 88 spanyol katona — többé kevésbé megsebesült.

* **Kuriózum.** A fővárosi hirlapok következő furcsa hirt közlik: „A bolgárok fejedelme Battenberg Sándor herczeg kiséretével városunkba érkezett és Frohner szállodájába szállt. A fejedelem a legszigorubb incognitóban utazik és a szálloda névlajstromába is szárnysegédének Riedessel báró nevét vezettette." Már hogy lehetne az az utazás „incognitó," midőn ily részletesen irják meg a fogadóban véghezvitt cselekedetét is??

* **Méregtartalom az oleanderben.** A közönség oleandernak a házakban való nagy elterjedtségénél fogva nem lehet érdektelen ama körülményre figyelmeztetni, hogy e növény egy alkaloid méreganyagot, az ugynevezett oleandrint tartalmazza, mely a napokban Ebenfurtban 2 házi állat megmérgeztetését okozta. Ugyanis 1 tehén és 1 kecske a télen elfagyott oleanderról levágott nehány levelet, melyeket a szél véletlenségből takarmányukra szórt, megevett, és az addig teljesen egészséges állatok már egy órával később semmit sem akartak enni. Este felé hátsó részeik (a keresztcsont és a mellső lábak) reszketni kezdtek, és az állatok közönként görcsösen összerázkódtak. A kecske az oleanderlevél élvezete után 10 órával, a tehén 24 órával hullt el.

* **Ez már aztán boldogság!** Sajátságos látványt nyujtott tegnapelőtt Nagyváradon egy sárréti legény. Vőlegény az istenadta, aztán bement Váradra vásárolni. De hogy az ő örömét más is lássa, nyolcz darab — négy araszos — pávatollat tüzött a kalapja mellé s hazulról Nagyváradig huzatta a nótát maga után, mert hát — gazdag leányt kapott feleségül.

* **Egő város.** Homonnán tegnapelőtt éjjel tüzvész ütött ki, mely a város egyharmadát elpusztitotta. A főutcza mindkét oldala (a Kovács-utcza szögletétől és a Moreczky-háztól) a vasuti töltésig porrá égett. Az indóházig elharapódzott tüz belekapott a faszén tárházba s azt is elhamvasztotta. Az emberek — irják a „Függetlenség"-nek — eszöket vesztve a veszedelem közepett, a szárazság, a vizhiány és erős keleti szél miatt nem voltak képesek oltani. Végre hoszszu küzdelem után azt hitték, hogy tüz már localisálva van, mikor a Lukovits-féle ház belülről kigyuladt. Erre a tüz ujra borzasztó erővel kezdett dühöngeni. Ujfalussy szolgabiró jelenti, hogy iszonyatos nyomor vár a lakosságra. Az utolsó kevés élelmiszerek is a lángok martaléka lettek. Nincs mit ennie a tél folytán kiéhezett lakosságnak. Élelmiszerekért táviratoztak.

* **József főherczeg** szerdán keresztül utazott Temesváron, melynek állomásán öt óra hosszáig időzött. — Itt ebédelt a főherczeg, s ebéd után kiséretével együtt kuglizással töltötték el az időt.

* **A drótostót a templom tetején.** Békésről irják, hogy ott a mult napokban egy reggel arra ébredt a közönség, hogy a templom bádog fedelén egy drótostót sétálgat nagy lelkinyugalommal. A nagy tömegben öszegyült nép alvajárónak tartá a templom sima fedelén járkáló atyafit, a kit nehány óra tanakodás után a torony erkélyéről kötelek segélyével leeresztett létrákon bocsátottak le, azaz hogy fel a toronyba és onnan a földre. A békésiek előtt — kik eltoloncoltatták a furcsa reggeli sétahelyet választott embert — maig is rejtély, hogyan mászhatott fel az a templomra s azt hiszik, csakis a villámhárító vasán tehette ezt. Hogy csakugyan alvajáró volt-e, — azt nem tudni.

* **A havanna-szivarok** nálunk szintugy, mint Ausztriában is drágábbak lettek. Ennek oka abban rejlik, hogy az 1880-iki dohánytermés Havannában nagyon rosz volt s ennek következtében a Havanna-szivarok gyártói kénytelenek voltak a szivarok árát drágábbra szabni. A gyári árak fölemelése, mint magától értetődik az összes fogyasztó helyeken drágulást idézett elő. A más dohányból való dus késszlet azonban lehetővé teszi, hogy a kincstár a többi szivarfajok árát nem kénytelen emelni.

* **Furcsa corpus delicti.** A szentpétervári egyik nagykövetséghez nem rég érdekes küldemény érkezett külföldről. A küldemény szakál és hajfürtből állt, miket egy feleség hütlen férjéből czibált ki. A megcsufitott férfi viszonyt kötött egy orosz hölgygyel kivel Sz.-Pétervárra utazott. A féltékeny feleség azonban nyomában volt a párnak s midőn férjét vetélytársnőjével tête-á-tête találta kitépte a férfi szakállát és haját. A szerelmes pár erre külföldre menekült, hol a férj a válópört megindította, s miután az illetékes törvényszék tanubizonyságot kivánt, kiránczigált haját és szakállát küldte el Szentpétervárra az elkeseredett férj.

* **Rejtélyes gyilkosság.** A bécsi-trieszti orszagut Neudorff vámállomására kedden reggel egy két ló által vont molnárkocsi érkezett. Minthogy a kocsiról senki sem szállt le, hogy a vámot megfizesse, a vámos gyanakodni kezdett s a kocsihoz lépett. Iszonyodva látta, hogy két élettelen tetem fekszik benne, sebektől boritva. Az egyik embert közelebbről megvizsgálva, látta, hogy van benne egy kis élet. A két áldozatot rögtön a „Sas" fogadóba szállittatta, a hol a gyorsan összesereglett molnárlegények rá is ismertek meggyilkolt társaikra. Aloys és Rauscher molnárok voltak Lichtenwörtből. Azt vélik, hogy az uton elaludtak s alvásközbnn lepték meg őket az utonállók, akik azt gondolták, hogy pénz van náluk. A helység hatósága s a csendőrség rögtön talpra állt s nyomozni kezdte a gonosztevőket. Három csavargót Neudorffban el is fogtak; a vizsgálat fogja kideriteni, hogy ők-e a tettesek.

CSARNOK.

Halottvirasztók.

— Amerikai történet —

Pár évvel ezelőtt az irlandiak voltak azok, kik közül legtöbben vándoroltak ki az Egyesült Államokba s e meglehetősen kifogásolható vendégek nem egy csorbát ejtettek az amerikaiak nemzeti jellemén. Annyit hallottam eddig egy különös ir szokásról: a halottvirasztásról, hogy New-Yorkban létem alkalmával megkértem egy ir barátomat, hogy vezessen egyszer egy ilyen ünnepélyre. Nemsokká kellett várnom, mert barátom csakhamar értésemre adta, hogy egyik páholytestvérét (az irek mind páholytestvérek), egy eyomorék, de azért kedves embert, elragadta a kérlelhetlen halál. A szokásos „wake" a következő éjjel fog megtartani s barátom szivesen visz oda magával.

A kitüzött órában megjelentünk a külön e czélra kibérelt kis teremben s már meglehetős nagy számban találtuk ott a gyászolókat. A szoba közepén két összetolt, feketével bevont asztalon áll a koporsó, melynek tolható fedele eléggé nyitva volt ahhoz, hogy kivehetők legyenek az elhaltnak vonásai, melyek a halálban is hamis mosoly kifejezésével birtak. Az idősb férfiak és asszonyok kurta cserépipákból szivtak, a fiatalok szivaroztak s igy eléggé gondoskodtak a fertőtlenitésről.

A tulajdonképeni gyászból semmit sem födözhettem föl; a társaság jókedve mesterséges uton idéztetett elő, a mennyiben számos üveg és pohár ált a mellékasztalokon s a tömjénnek ugyancsak küzdenie kellett a whiskey és dohány szagával, hogy érezhető legyen.

A nők monoton hangon egy ir panaszdalt énekeltek el s miután mindnyájan hatalmas kortyval győzték le érzékenységöket, előállt egy férfi, odakészité magának a palaczkot és poharat, fölhágott egy székre s heves zokogástól félbeszakitott következő bucsuszavakat szentelt az elköltözöttnek:

„Barátaim! Jerry szegény felejthetlne Jerrynk, egészen inyemre való képe volt! Együtt jártunk iskolába, azaz, hogy együtt kerültük az iskolát. Emlékszem még arra az időre, midőn Jerry nem volt még oly átkozottul puposhátu; akkor nem egyszer kitünően hajbakaptunk egymással. Ae nem hiába volt kilkenny a mi hazánk, mert az olyan város, hogyha két macska marakodni kezd egymással, semmi sem marad belőlök, csak két farkuk. Bánatosan emlékszem még a napra, midőn, Jerry ezt a két fogamat, melyeket itt nem latok, gégémbe ütötte; mire én leharaptam bal füle tövét oly élesen, akár a beretva. (Tetszés a teremben.) Jött aztán a vásár, ekkor voltunk igazán elemünkben, lehuztuk kabátjainkat, magunk vonszoltuk a tolongásban s ha valaki rálépets, uczu! a sbillelah (rövid bunkós bot, az irlandiak nemzeti fegyvere) rögtön ott tánczolt, koponyáján. Egész Irlandban senki sem tudott ugy bánni a bottal, mint Jerry. (Ellenmondás balról) a mi azonban nem is csodálatos dolog, hiszen ő fődobos volt valamikor hazájában."

Fölállt egy széles vállu, kurta nyaku, himlőhelyes férfi s igy szólt:

— Finch Johnny, szemtelen hazugságot mondtál! És — tevé hozzá, miközben leült — ha most nem vett volna rajtam erőt a fájdalom, azonnal megmutatnám, ki tud legjobban bánni a shilleláhval!

A félbeszaki ott szónok azonban nem hunyászkodott meg, sértett pillantást vetett a himlőhelyesre, gyorsan megfogta a lábanál álló palaczkot és a kihivó fejéhez akarta vágni, Ez ügyesen kikerülte a bombát, mely igy irányt tévesztve, kevésbé mult, hogy a halotthoz nem vágódott. A következő pillanatban már mintegy 15 vendég farkasszemet nézett egymással s püfölték egymást a nemes boxolás törvényei szerint.

A harcz első jeladására barátom is belevegyült az öklözők közé s igy nem tudhattam meg, vajjon minden wakenál előfordul-e ilyen mellékesemény vagy nem. Elsiettem a lőtávolból, egy sarokba huzódtam és nem vettem részt a harczban.

— Én istenem! — gondolám, — halni előbb-utóbb ugyis kell, s egyelőre ez is szép halál!

Ha két öklöző viaskodni kezd egymással, hogy lehetőleg elrutitsák egymás arczát, előbb udvariasan kezet szoritanak egymással; midőn több órai harcz után az egyik élettelen, alaktalan hustömeg gyanánt borul segédje térdére, a „nagylelkü" győztes, sokszor utolsó ereje megfeszitésével, körülvánszorog a jelenlevők soraiban, könyöradományokat szedve ellenfele részére.

E durva pajtáskodás előfordul minden ir verekedésnél; az ugynevezett „row"-nak nem szabad elmaradnia. A mi az amerikainak a „Home sweet home!" az angolnak a „God save the queen t" az irlandinak a bucsuverekedés. Alig merem állitani, hogy egy ir temetés alkalmával még a kocsisokat is leugrálni a kocsiülésről és hajbakapkodni láttam.

(x) Nagyhatvan-utcza 1576. számu házban (régi Vay-ház) lakik: **Dr. Fáy Márk** orvos- sebész-tudor és szülész. Rendel d. e. 9-ig, d. u. 3—4 óráig.

Szabó József,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Saját termésü tiszta kezelésü

érmelléki boraimat,

liter és fél liter üvegekben, jutányos áron a nagyérd. közönségnek ajánlom.

Ricki József Zelmos.

Férfi divatterem czegléd-utcza 2-ik sz.

Rendkivül leszállitott árak mellett adatik el

500 darab férfi ing

Fehér chiffon ingek, melyek eddigi ára 2, 3, 4, 5 és 6 frt volt, **most 1 frt 50 krajczár.**

Fehér vászon ingek, melyek eddigi ára 3, 4, 5, 6 és 7 frt volt, **most 2 frt 50 kr.**

Szines cretton és oxford ingek, melyek eddigi ára 2, 3 frt volt, **most 1 frt 25 kr.**

12 drb finom gallér 1 frt.

A „Debatte" és a „Wiener Lloyd" szerkesztőségéhez beküldött ezen ujságlapokban megjelent és dr. POPP J. G. cs. k. udvari fogorvoshoz Bécsbe intézett nagybecsü elismerő irat.

Egyedül és csupán is emberbaráti szeretettől és azon vágytól, hogy szenvedő embertársaimnak használhassak, érzem magam inditatva, a következő tényállást tartalmazó sorokat nyilvánosság elé hozni: 18 évi orvosi gyakorlatom ideje alatt a szájbetegségek több nemeit elégszer volt alkalmam gyógykezelés alá venni, de a leghathatósabbnak vélt és nagy költséget igénylő szerek sem vezettek gyakran a kivánt eredményhez. En tehát végre megkisérlém a hirhedt

Dr. Popp-féle Anatherin-szájviz

használatba vételét, melylyel az óhajtott czélt valóban és teljesen elértem.

En tehát mindazoknak, kik szájfajdalmakban szenvednek, e szert, melynek használata legcsekélyebb kellemetlenséggel sem jár és soha semmiféle rosz utóhatást nem von maga után, a legmelegebben ajánlom.

Dunaföldvár.

Dr. Gross, gyak. orvos.

Anatherin-fogpasta 1 frt 22 kr. **Növény-fogpor 63** kr. **Fogólom az odvas fogak ólmozására 2** frt 10 kr. (4.)

Raktárak léteznek: Debreczenben: **Szepessy A.** norinbergi keresk., **Rottschnek, Göltl N., Muraközy K. Csanak J.** füszerker., **St. Mihalovits** gyógysz. **C. Tamássy** gyógysz. Hadház: Szilay gyógysz. B.-Ujváros: Liszkay F. gy., H.-Böszörmény; Koranyi E. gy., Lányi M., Szoboszló: Trocsányi E. gy.; Diószeg: Kovács gy., Szatmár: dr. Lengyel M. gy., L. Heder gy., N.-Kálló: Mandl S., Mihalovics gy., Tisza-Lök: Valkó gy., Munkács: Gottier. Szinyér Váralja: Koller gy., Steller füszerker., Nánás: Ujvári gy., Karczag: Torjai gy., Dereczke: Baratki gy., Ber.-Ujfalu: Sárréty L. gy., Nagyvárad: Hering L. gy., Nyiry gy., Janki Antal, Huzella A., Kno uraknál. Nagy-Károly: Jelinek gy.; Nyiregyháza: Bydeskuty gy., Szopko gy.; Nagy-Bánya: Papp S. gy.; Somlyó: Ruszka Ig. és társa; Tokaj: Kröszer A.; S.-A.-Ujhely: Reichard testvérek és Deutsch János; Dorog: Sanczics gyógysz. uraknál.

Kiadó tanya-föld.

Ebesi pusztán az 5-ik dülőben 12 nyilas tanya-föld folyó évi novembertől fogva egy — vagy több — évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni: Debreczenben, főpiacz 1585. sz. háznál.

(225.)

A n. é. közönség figyelmébe!

Van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, miszerint

épület- és butor-üzlet

helyiségemet füvészkert utczai 1078. számu háztól a német-utcza 1812. számu házhoz tettem át, a hol a mélyen tisztelt vevőknek nemcsak valódi jóminőségü és készületü mindenféle

BUTORAIMAT

igen jutányos áron szolgáltathatom, hanem bármiféle épület munkát, butor-kijavitást is igen szivesen vállalok; nemkülönben a megrendeléseknek is a legpontosabban teszek eleget, a melyre midőn a n. é. közönség figyelmét felhivom, egyszersmind becses pártfogásába magamat mély tisztelettel ajánlva, vagyok kész szolgája

Szathmári Ferencz,
épület- és butor-asztalos német-utcza 1812.

(216.)

Berger-féle orvosi KÁTRÁNY-SZAPPAN

orvosi tekintélyek által ajánlva, **Ausztria-Magyarországban, Francziaország, Németország, Hollandban** és **Sveitzban, Romániában** sat. már tiz év óta fényes sikerrel használtatik

mindennemü börkütegek

mint szinte az arczbör mindenféle tisztátalanságai ellen különösen a rüh, az idült és pikkely sömör ellen, a kosz, a sömör repedvény, a fej és szakál korpa ellen, a szeplő, májfolt, az ugynevezett rezesorr, a fagydag, a lábizzadás, s a gyermekek valamennyi külső fejbetegségei ellen. Ezenfelül mindenkinek mint a bört tisztitó mosdószer ajánltathatik.

Ára darabonként használati utasitással együtt 35 kr.

A Berger-féle kátrány-szappan 40%-ka tömény fakátrányi tartalmaz felettébb gondosan van készitve, s lényegesen különbözik minden egyébb, a kereskedésben előforduló kátrány-szappanoktól.

Csalások kikerülése végett

a gyógyszertárakban világosan **Berger-féle kátrány-szappan** kérendő s ügyelni keli a **zöld csomagolásra** s az ide mellékelt **védjegyre.**

Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: G. HELL gyógysz. **TROPPAU, hova a megbizások és tudakozódások is küldendők.**

Kapható Debreczenben: **Dr. Rothscnek V. Emil** gyógyszertárában.

MINDENNEMÜ

titkos betegségek

és

bőrbajok

gyógyittatnak RICORD párisi egyetemi tanás egyedüli biztos gyógymódja szerint.

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula

specialista gyógyász,

a budapesti császári és királyi katonai főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü orvos által.

Lakik: széchényi-utcza, gróf Dégenfeld házában. — Bejárat a kis kapun.

Idült vagy kezdetleges titkos betegségeket

és

tehetetlenséget,

hasonszenvi gyógymód szerint *minden hivatásgátolás és következmények nélkül* fényes sikerrel gyógyit

Dr. Ernszt L., specialista, hasonszenvi orvos,
Budapest, kétsas-utcza 24. sz. II. emelet.

Rendeleti órák reggeli 9—12 és délutáni 1—4 óra.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény eressék el, a legkönnyelmübb módon nagy **adag jód** és **kénesövel** kezeltetnek. Az igy gyógyultak azonban a legborzasztóbb utóbajoktól támadtatnak meg, annyira, hogy a könynyelmü gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek. Ily veszélyek ellen menedéket nyujt a **hasonszenvi gyógymód**, mert nemcsak a legrégibb bajokat meggyógyitja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell. Az életrend oly egyszerü, hogy mindenkitől megtartható.

Ugyanott megkapható az egész Európában elterjedt hires mü: **„Önsegély"**, hü tanácsadó férfiak **számára** (ára 2 frt). Ezen mü magyar, német és franczia nyelven **kapható**, és annak megszerzése minden férfiunak ajánlatos.

Levelekre, ha dijtalanok is, lelkiismeretesen válaszoltatik, a gyógyszerek kivánatra legnagyobb titoktartás mellett megküldetnek.

Znaimi szilv-cseresznye,

kitünő minőségü, naponta friss állapotban, egyenesen a fáról 5 kilós kosarakba szedve, postán küldve, csak 1 frt 80 krért kapni egy kosarat, az ára előleges beküldése mellett. Egy 5 kilós kosarat portómentesen küldök minden bel- és német állomáshoz.

Znaim, 1880. jun. 16.

M. I. Freudensprung.

Ismételadók árleegedésben részesülnek.

Baracz és egyéb nemes gyümölcs, mint mindennemü főzelékek, savanyu ugorka és féregmentes hüvelyesfélék a legolcsóbb napi aron.

Debreczen, 1880. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.